
Seitsmes päev: Puhtad käed, puhas süda

„Ja anna meile andeks meie võlad, nagu meiegi andeks anname oma võlglastele!“ (Mt 6:12)

Ülistus

- Kiida Jumalat, et andustus on Tema iseloomu üks põhiomadusi (2Ms 34:6,7).
 - „Sest Sina, Issand, oled hea ja andeksandja, ja rikas heldusest.“ (Ps 86:5)
 - Kuidas oled täna näinud Jumalat töötamas? Kiida Teda selle eest, mida Ta teeb.
-

Tunnistus

- Võta aega, et omaette olles Jumalat paluda, et Ta uuriks sinu südant ja näitaks igat pattu, mis lahutab Teda sinust. Kui Jumal avaldab patte, palu tema andestust (1Jh 1:9).
 - Kas sinu elus on ala, mis on olnud kurjuse kindlus? Kui nii, ava oma Piiblist Psalm 51 ja vaikselt palveta see patukahetsusega, nii et Jumal saaks kindlustada sulle võidu selle patu üle.
 - Palu vaikselt Jumala andestust sellele, et sa pole tahtnud teistele andestada.
 - Kas su elus on kedagi, kellele sul on vaja andestada? Palu andestust sellele, et sa pole tahtnud andestada ja kuula, nii saab Jumal sulle näidata, kuidas teha õigesti. Kirjuta üles see, mida Ta sul teha palub.
-

Palve ja eestpalve

- Palu, et saaksid Püha Vaimu, keda on lubatud patukahetsuse tulemusena. „Parandage meelt ja igaüks teist lasku ennast ristida Jeesuse Kristuse nimesse oma pattude andekssaamiseks, ning siis te saate Püha Vaimu anni.“ (Ap 2:38,39)
 - Palu vennalikku lahkust meie kõigi suhetesse. „Olge üksteise vastu lahked, halastajad, andestage üksteisele, nii nagu ka Jumal on teile andestanud Kristuses.“ (Ef. 4,32)
 - Palu Jumalalt lepitust, tervendamist ja ühtsust murtud suhetele, kaasa arvatud: 1) vanemate ja laste, ja teiste pereliikmete; 2) sõprade – nii kirikuliikmete vahelisele kui ka inimestega, kes ei tunne veel Jeesust ja 3) koguduse juhtide ja liikmete suhete eest.
 - Palu, et ühtsus koguduses oleks rajatud Jumala Sõnale.
 - Palveta, et ühtsus iseloomustaks kõiki meie ettevõtteid, koole, evangeelseid kuulutustöid, toetavaid teenimisi ja kogudusi. Palu eriliselt, et sinu kodukogudus oleks ühtne. Palu Jeesuse palve Jh 17, eriti salmid 20 ja 21.
 - Misjon linnadesse (MTTC): palu, et Jumal valmistaks inimeste südameid ja tõmbaks neid enda poole. Et iga eelarvamus adventistide suhtes 630 linnas saaks murtud. Et adventistid näitaksid Jumala armastust kõigile.
 - Ühine ühe või kahe teisega, et palvetada oma viie ja nende eest, kes on eestpalvenimekirjas. Palu lootust neile isikutele. Palu eriliselt, et nad võiksid kogeda andestust ja nad andestaksid teistele.
 - Palveta teisi oma südames olevaid palvesoove.
-

Tänu

- Täna Jumalat Tema andestuskingi eest. „Nii kaugel kui ida on läänest, nii kaugele viib Ta meist meie üleastumised.“ (Ps 103,12)
- Täna Jumalat selle eest, kuidas Ta vastab palvele.

Ellen White Meie Isa palvest

„...ja anna meile andeks meie patud, sest meiegi anname andeks igauhele, kes on meile võlgu!“ – Luuka 11:4.

Jeesus õpetab, et me saame Jumalalt andestust ainult siis, kui me andestame teistele. Jumala armastus tõmbab meid Tema juurde ja see armastus ei puuduta meie südameid ilma, et looks armastust meie vendade vastu. Pärast palve lõpetamist lisas Jeesus: „kui te annate inimestele andeks nende eksimused, siis annab ka teie taevane Isa teile andeks, kui te aga ei anna inimestele andeks, siis ei anna ka teie Isa teie eksimusi andeks.“ See, kes on andestamatu, löikab läbi hea ühenduse, mille kaudu ta üksnes saab Jumalalt armu vastu võtta. Me ei peaks mõtlema, et nii kaua, kui need, kes on meile liiga teinud pole tunnistanud oma viga, oleme me õigeks mõistetud selles, et hoidume neile andestamast. Pole kahtlust, et nende osa on alandada oma südameid kahetsuses ja ülestunnistuses; aga meil peab olema kaastundemeelt nende vastu, kes on patustanud meie vastu, ükskõik kas nad tunnistavad oma viga või mitte. Kui tahes sügavalt nad ka meid ei ole haavanud, me ei peaks hellitama oma vimma ja kaasa tundma iseendale meile tehtud halva pärast; kuid nagu me loodame, et meile on andestatud meie sõnakuulmatus Jumala vastu, nii peame andestama kõigile, kes on kurja meile teinud.

Aga andestusel on laiem tähendus, kui paljud arvavad. Kui Jumal annab lubaduse, et Ta „annab palju andeks“, lisab Ta, nagu selle töötuse tähendus ületaks kõik, mis me suudame hoomata: „minu mõtted ei ole teie mõtted, ja teie teed ei ole minu teed, ütleb Issand. Sest otsekui taevad on maast kõrgemal, nõnda on minu teed kõrgemad kui teie teed, ja minu mõtted kõrgemad kui teie mõtted.“ Js 55:7-9. Jumala andestus ei ole lihtsalt kohtulik toiming, mille läbi ta teeb meid vabaks süüdimõistmisest. See ei ole pelgalt andestus patule, vaid patust välja toomine. Päästva armastuse väljavool muudab südame. Taavetil oli õige arusaamine andestusest, kui ta palvetas: „Loo mulle, Jumal, puhas süda, ja uuenda mu sees kindel Vaim!“ Ps 51:12. Ja jälle ta ütleb: „Nii kaugel kui ida on läänest, nii kaugemale viib Ta meist meie üleastumised.“ Ps 103:12.

Jumal andis end Jeesuses meie pattude eest. Ta kannatas julma ristsurma, kandis meie süükoormat, „õige ülekohtuste eest“, et Ta võiks ilmutada meile Tema armastust ja tõmmata meid enda juurde. Ja Ta ütleb: „Olge üksteise vastu lahked, halastajad, andestage üksteisele, nii nagu ka Jumal on teile andestanud Kristuses.“ Ef 4:32. Laske Kristusel, jumalikul Elul, voolata endasse ja enda läbi ilmutada taevast sündinud armastust, mis annab lootust lootusetuses ja toob taeva rahu patuga haavatud südamele. Kui tuleme Jumala juurde ja saame armu Temalt, siis juhtub, et me jätame iseend, et ilmutada Tema armu teistele.

Selleks, et vastu võtta ja edasi anda andestavat Jumala armastust, on oluline teada ja uskuda seda armastust, mis Temal on meie jaoks. 1Jh 4:16. Saatan töötab iga pettuse kaudu, mis ta saab korraldada, et me ei tajuda seda armastust. Ta tahab juhtida meid mõttele, et meie vead ja üleastumine on olnud nii ränk, et Issandal ei ole austust meie palvetele ja ei õnnista ega päästa meid. Iseendas saame näha ainult nõrkust, mitte midagi sellist, mis soovitaks meid Jumalale, ja Saatan ütleb meile, et sellest pole kasu; me ei saa ravid oma iseloomuvigu. Kui püüame tulla Jumala juurde, siis vaenlane sosistab, et sul pole mõtet palvetada; kas sa mitte ei teinud seda kurja asja? Kas sa pole mitte patustanud Jumala vastu ja eksinud oma südame-tunnistuse vastu? Kuid me võime öelda vaenlasele, et „Jeesuse [Kristuse], Tema Poja veri puhastab meid kogu patust.“ 1Jh 1:7. Kui tunneme, et oleme patustanud ja ei saa palvetada, siis on aeg palvetada. Võime olla häbistatud ja sügavalt alandatud, aga me peame palvetama ja uskuma. „Ustav on see sõna ja väärrib igati vastuvõtmist, et Kristus Jeesus on tulnud maailma päästma patuseid, kelle seast esimene olen mina.“ 1Tm 1:15. Andestus, taasühendus Jumalaga, saab meile mitte meie endi tegude tasuna, seda ei kingita patuse inimese teenete eest, vaid see on kink meile, kes oleme ühegi plekita täiesti õiged tänu Kristuse kingitusele.

Me ei peaks üritama pattu vabandades oma süüd vähendada. Meil tuleb aktsepteerida Jumala hinnangut patule. Ja see on loomulikult raske. Üksnes Kolgata võib ilmutada patu kohutavat suurust. Kui meil tuleks

ise kanda oma süüd, siis see purustaks meid. Aga Ainus patuta on võtnud meie koha; kuigi ärateenimata, on Ta kandunud meie süüd. „Kui me oma patud tunnistame, on“ Jumal „ustav ja õige, nõnda et Ta annab andeks meie patud ja puhastab meid kogu ülekohtust.“ 1Jh 1:9. Suurepärane tõde! – Tema enda seaduse järgi õiglane, ja siiski Õigeksmõistja kõigile, kes usuvad Jeesusesse. „Kes on Jumal nagu Sina, kes annab andeks süü ja läheb mööda oma pärisosa jäägi üleastumisest, kes ei pea viha mitte igavesti, vaid osutab armu.“ (Mik 7:18).

„Mõtted õndsakskiitmise mäelt“, lk 113-116.